

Kathedralstiftung der Diözese Chur

Domschatzmuseum Chur · Hof 19 · CH-7000 Chur · Telefon +41 81 258 60 20

info@domschatzmuseum-chur.ch · www.domschatzmuseum-chur.ch

Скарбниця Кафедрального Собору Вознесіння Діви Марії у місті Кур

Дорогі відвідувачі, ласкаво просимо до Музею-Скарбниці єпархії міста Кур.

Соборна Скарбниця має національне значення і розташована в Єпископському Палаці – в одному з найзначніших будівель кантону Граубюнден.

У музеї є дві колекції: Скарбниця, що складається з мощей та богослужбового приладдя та унікальна для Швейцарії серія Посмертних картин 1543 року.

На першому поверсі музею ви ознайомитеся з історією Єпархії та побачите Скарбницю Собору, на нижньому поверсі розміщено картини «смерті».

За часів Римської імперії місто Кур був північною точкою перетину доріг, що ведуть до альпійських перевалів кантону Граубюнден, і для самих римлян місто було стратегічно важливим. Говорячи сучасною мовою, Кур був адміністративною штаб-квартирою під назвою Провінція Ретія-Пріма.

Після падіння римського володарювання у V столітті на зміну прийшло християнство, яке швидко поширилося по всій Швейцарії.

Курська Єпархія була створена переході від пізньої античності до раннього середньовіччя. Передбачається, що Єпархія міста Кур налічує близько 1600 років.

Про це свідчать археологічні розкопки та історичний документ Міланського провінційного Синоду від 451 р., який був підписаний єпископом провінції Комо від імені курського єпископа Асінію. Курська Єпархія є одним із найстаріших єпископств північних альпійських земель.

Ознайомлення з музейними експонатами Скарбниці починається з Вітрини, в якій представлені відзнаки Єпископа:

- церемоніальний меч (близько 1500)
- Мітра (18 ст)
- шовкові папські туфлі із золотим шиттям (початок 20 ст).

В окремому залі до вашої уваги представлені історичні церковні реліквії, у тому числі Тріумфальний Хрест (приблизно, XIII ст.), який спочатку розташовувався у вітартній арці Кафедрального Собору і нині використовується у дні значних свят та богослужінь.

Картини «смерті» у Музеї Скарбниці Собору у Курі

Цикл «смертельних» картин 1543 представлений 25 живописними роботами на фахверковій каркасній стіні, розташованими в трьох рядах. Нижній базовий ряд присвячений тваринам. На решті зображень відображені зустрічі людей зі смертю. Для передачі атмосфери художник використовував переважно сірі, чорні та білі тони.

Посмертні картини продовжують традицій середньовічного танцю смерті. Сама Смерть зображена у вигляді скелета, який танцює та часто виконує музику. У цих циклах картин люди всіх верств суспільства і різного віку стикаються зі смертю.

Картини смерті є першими великоформатними копіями серії малюнків Ганса Гольбейна Молодшого, виконаних у 1524-1526 рр. (Видані в гравюрах на дереві в 1538 р.)

Єдина робота, не пов'язана з Гольбейном, є картиною із зображенням Лицаря, Смерті і Диявола - художник Альбрехт Дюрер, 1513 рік.

Будучи прямим перетворенням циклу ксилографії Ганса Гольбейна Молодшого в засіб настінного розпису, цикл «Танець смерті» з Кура є важливим твором в історії європейського мистецтва і своїм образотворчим змістом є переконливим свідченням культурних цінностей епохи пізнього Середньовіччя та Нового часу.

Розписна фахверкова стіна спочатку розташовувалась на 1-му поверсі Єпископського палацу та відокремлювала вузький коридор від зали. Таке розташування було виконано за вказівкою єпископа Луція Ітера у 1543 році.

Пізніше фахверкову стіну прибрали через реставраційні роботи.

В 1882 церковний тесляр Бенедикт Гартманн розділив стіну пофрагментно і передав окремі картини в Ретійський музей, де вони зберігалися майже сотню років.

В 1943 картини смерті були відновлені і отримали статус федерального захисту. Після другої реставрації (1976 - 1981 рр.) всі картини були перенесені в приміщення, що охороняється, як культурні цінності, і в даний час є публічно доступними.